

v arciděanském kostele. Jak jsem se už několikrát zmínil, přenesení tohoto vzácného nástroje do Domažlic je nejučinnější cestou, jak ho zachránit před úplným zničením.

Technický stav kostela sv. Jiljí v Třebnicích, který také spadá do domažlické duchovní správy je havarijní. Aktuálně se připravuje technická dokumentace pro žádosti o příspěvky na záchranu a opravu střechy kostela. Pro nebezpečný úraz byl kostel uzavřen a nemohou se tam konat ani bohoslužby.

Generální opravu potřebuje střecha domažlické fary. Bohužel při poslední opravě koncem 80. let byla použita velmi nekvalitní krytina, která postupně praská a padá ze střechy dolů. Při každých větších srážkách voda ze střechy teče do bytu a na chodbu fary. Poškozují se tím také trámy na půdě.

S iniciativou úpravy pozemku kolem kostela sv. Antonína na Folmavě přišel tamní obecní úřad. Pokud se podaří získat další dotace a sponzorské dary, můžeme počítat s úpravou starého zrušeného hřbitova a také s opravou fasády kostela.

Další stavbou, která si zaslouží opravu, je kaplička sv. Jana Nepomuckého, jejíž stav naštěstí není havarijní. Arciděanský kostel čeká na odborný posudek statika, který sleduje praskliny na hlavním portálu a na stropu kostela.

Z kostela U Svatých byly opět odstraněny měděné okapy, které budou nahrazeny umělohmotnými.

Na závěr ještě jednou děkuji všem dárcům, kteří podpořili opravu kapličky sv. Anny. Ti, kdo měli možnost prožít tam letošní pouť, ví že toto dílo mělo svůj hluboký duchovní náboj a nešlo jen o opravu poškozené střechy a zdí.

Fot. Poškozená římska a střecha na Vavřinečku

Děkuji za všechny dary na opravu kostela sv. Vavřince. Díky farníkům, čtenářům Katolického týdeníku a turistům navštěvujícím Domažlice se podařilo zatím shromáždit asi 200.000,- Kč.

Zároveň nadále prosím o finanční pomoc při dalších opravách, kterým se nebudeme moci vyhnout a o kterých vás budu průběžně informovat.

P. Mirosław Gierga

Veřejný zájem

Zahlédla jsem uvnitř v kostele ceduli s červenými písmeny - sbírka na fond kostela nebo tak nějak. Říkala jsem si: „Kdo přispívá? Kdyby ta cedule stála před kostelem, změnilo by se něco?“ Ten stojí na takovém frekventovaném místě, že mnohý občan chodí okolo. Přispěl by také?

Kostel a radnice patří odjakživa ke každému městu. Jsou jeho dominantou a kulturním dědictvím. Ať jsem jako turista v Domažlicích nebo ve Vídni, kromě jiných pamětihodností, navštívím místní arciděanský kostel a jeho věž nebo chrám sv. Štěpána. Nad oběma užasnu. Kamkoliv přijždeme nemůžeme zrakem minout vysokou věž kostelů. Můžou pro nás být jakousi navigací, orientačním bodem. Kde si dáme v Domažlicích sraz? Nejčastěji na náměstí u kostela, u věže.

Nemyslím si, že udržovat v pořádku kostel je jen otázkou víry nebo vlastnictví. Pečovat o něj musí samozřejmě v první řadě církve, ale pokud jí nestačí finanční prostředky? Její ekonomika není moje parketa, ale z minulosti vím, že stát pár desetiletí likvidoval obce věřících a tím také zdroj prostředků, které mohly sloužit k údržbě církevních objektů. Nebo je církvi odebral úplně a nemohla se tak o ně starat.

Nechat chátrat památky se v budoucnu nevyplácí. Představme si jen, že bychom přišli o chrám sv. Víta nebo Karlův most. Jaká by bez nich byla Praha? Osobně je mi líto i těch malých kapliček, co osiřly a pustnou. Vždyť co se do nich po staletí nachodilo lidí - prosit o pomoc, děkovat za ni, otevřít svá srdce a stát se tak nejvíce člověkem. Ty zdi by asi mohly vyprávět.

Někdo namítne, dvacáté první století má jiné nároky. Moderní člověk potřebuje moderní kostel. Už jsem jich pár viděla. Jsou povedené. Architekti se snaží. Přesto jim zatím nemůžu přijít na chuť. Chybí mi tam ty dějiny. Ideální by byla kombinace, možnost výběru.

Jednu neděli - novodobý interiér, pohodlné lavice (v zimě vyhřívané), svaté obrazy s čerstvým make-upem; druhou neděli - staré (dobré) lavice a malby trochu zapudrované prachem. Ale v prostoru, léty promodleném a prosvětleném je ukrytý *duch* dob dávno minulých...že i ten turista zůstane na chvíli bez dechu. A osud takového kostela by nám neměl být lhostejný.

A jeho fond věcí veřejnou. Dnes jsme přece zvyklí sponzorovat kde co: sportovní kluby, indické dítě, azylový dům, kdejakou nadaci, umělou ledvinu, zvířátko v ZOO... proč ne ctihodný kostel:) Příští generaci tak můžeme říct - co jsme sami převzali, v dobrém stavu předáváme.

Kromě příspěvků věřících tedy přeji všem stánkům Páně i štedré ateisty - nikdy neví, do kterého z nich budou jednou vstupovat !

S pozdravem [ve]